

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:9

Onder redactie van Prof. Dr K. Schilder.

Medewerkers: Ds F. A. den Boeft, Helpman; Ds E. T. v. d. Born, Amersfoort; Prof. P. Deddens, Kampen; Ds D. van Dijk, Groningen; Ds J. Francke, Rotterdam; Prof. Dr S. Greijdanus, Kampen; Prof. B. Holwerda, Amersfoort; K. v. Huizen, Groningen; A. Janse, Breda; Dr P. Jasperse, Leiden; Ds B. Jongeling, Sappemeer; Ds H. Knoop, Rotterdam; Dr G. K. Schoep, Den Haag; A. Schilder, Den Haag; Ds J. Smelik, Apeldoorn; Dr H. Smilde, Groningen; D. Stroo, Bussum; Prof. Dr C. v. Th. Philadelphia, Pa, U.S.A.; Prof. C. Veenhof, Kampen; Ds G. Visé, Kampen; Ds F. de Vries, 's-Gravenhage; Ds D. K. Wielenga, Rotterdam; A. Zijlstra, Groningen.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan: Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 14, Kampen. Adm.-adres: Oosterbaan & Le Cointre N.V. — Goes.

Postrekening No. 406040 ten name van BUREAU „DE REFORMATIE“ — GOES Telefoon 2424.

Abonnement: f 4.— per half jaar bij vooruitbetaling. Voor het Buitenland en Ned. Indië f 10.— per jaar. Advertentiën: 10 cent per mm. Losse nummers 20 cent.

INHOUD: Uit de Schrift: De rechte wegen des Heeren. Hand. 13: 10b. — Brieven van de reis: Eerste impressies; Varia Americana; Rede in Grand Rapids; Geen publieke „samenpreking“. — Op en om 't kerkplein: Vuur op de aarde. — Kerkelijk leven: Theologische Hoogeschool: De Schooldag; O kerkken, let op U zaak! Moelijkheden op maatschappelijk gebied; Van kerkstrijd en zomertotheid; Onwaarheid spreken. — Stemmen uit onze kerken. — Het boek van de week: Heidelb. Catechismus. — Korte berichten. — Kerknieuws.

UIT DE SCHRIFT

DE RECHTE WEGEN DES HEEREN.

Zult gij niet ophouden te verkeerren de rechte wegen des Heeren?

Hand. 13: 10b.

Met Hand. 13 begint Paulus' eerste zendingsreis. Maar eigenlijk is dat niet juist gezegd. In vers 4 toch lezen wij: „Deze dan, n.l. Barnabas en Paulus, uitgezonden zijnde van den Heiligen Geest“. Zij zijn dus niet op weg gegaan volgens eigen reisplan, maar zij zijn gezonden door den thans verhoogden Christus. Die door Zijn Geest in hen werkt. Hij is de eerste, omdat Hij het ook is. Die Zichzelf een gemeente vergadert. Hij gaat thans roepen de volheid der heidenen. En dat door Zijn Woord en Geest. En zoo wordt het eiland Cyprus maar niet een toevallig beginpunt voor het groote zendingswerk, omdat men nu eenmaal ergens beginnen moet, maar het wordt de invalspoort van Christus, welbewust gekozen om daar de wereld open te breken voor het evangelie der vrije genade, en vandaar door te stooten tot alle geslacht en volk en tong en natie. Het groote offensief gaat beginnen, omdat Christus nu komen wil van Jeruzalem, over Samaria, tot aan het uiterste der aarde. Maar dan is het ook te begrijpen, dat wij den Satan ontmoeten, die het wapen „scherpen“ gaat, dat Hem bestrijden moet. Hij treedt hier op Cyprus den Heere Christus tegemoet om het offensief te breken, en het werk van Gods welbehagen te verijdelen.

Aanvankelijk gaat alles goed, ja zelfs zeer voorspoedig. Sergius Paulus, de stadhouder, is zeer begerig om het Woord Gods te hooren. Dat is de prediking van Jezus Christus, om in de bedeeing van de volheid der tijden wederom alles tot één te vergaderen in Hem beide, dat in den hemel en dat op de aarde is. Zoo wordt deze stadhouder de eerste aan wien dit heilgeheim gepredikt wordt, de eerste, nu het groote offensief begonnen is om de volheid der heidenen te doen ingaan. Dat wordt een prachtig oogenblik. En daar is blijdschap in den hemel over het welbehagen, dat gelukkiglijk voortgaat. Want in het paleis van den stadhouder wordt het evangelie niet alleen verkondigd, maar hier wordt ook effectief geroepen uit de duisternis tot Gods wonderbaar licht. Sergius Paulus zal de eersteling worden van den grooten oogst der wereld.

En wie dat ziet, is Paulus, vol van den Heiligen Geest. Hij ziet, dat zich hier het welbehagen Gods gaat verheerlijken. Want Sergius Paulus gaat gelooven. En het geloof is een gave Gods. En deze gave komt op uit het welbehagen, dat was van vóór de grondlegging der wereld. Christus gaat hier door Zijn apostelen dat welbehagen uitwerken. Looft God, looft Zijn Naam alom. Hier wordt de wereld opengebroken. Het offensief is in vollen gang.

Maar er is er nog één, die dat ziet. En wel Elymas, de tovenaars. Hij is de man van de valse religie, die met zijn geheimzinnig woord en occulte krachten den stadhouder in zijn macht heeft. En deze man

wordt op het oogenblik, dat hier het evangelie verkondigd wordt, een geïnspireerd instrument van den Satan. Hij ziet ook, dat de stadhouder gaat gelooven. Hij ziet het, gedreven door den geest uit den afgrond, die zich hier verzetten komt tegen Jezus Christus. Want de Satan heeft dit uur begrepen. Deze zaal, waar Paulus staat te preeken, is de invalspoort van Christus geworden. Het gaat hier om de volheid der heidenen. En Sergius Paulus wordt de eerste. En de Satan heeft zich 't instrument bereid om den afval af te slaan. Elymas wil den stadhouder voor zich behouden, maar de Satan wil de wereld gesloten houden voor Christus. Als de stadhouder gaat gelooven, vliegt Elymas overeind. Hij begint nu de rechte wegen des Heeren te verkeerren. De rechte wegen des Heeren. En dat beteekent hier het verkiezend welbehagen Gods over menschenkinderen. Dat verkiezend welbehagen komt in de wereld, zet zich door, en bereikt haar doel. Bergen mogen wijken en heuvelen bezwijken, maar het welbehagen Gods in Christus gaat zich triumfeeren, verheerlijken waar het dat wil. Die Hij tevoren verordeneerd heeft, deze heeft Hij ook geroepen, en die Hij geroepen heeft, deze heeft Hij ook gerechvaardigd, en die Hij gerechvaardigd heeft, deze heeft Hij ook verheerlijkt, jubelt Paulus in Rom. 8. Dat zijn de rechte wegen des Heeren. En als deze Elymas, gedreven door den Satan, ziet wat er gebeuren gaat, dat hier het welbehagen Gods zijn doel gaat bereiken, dan staat hij op om deze rechte wegen des Heeren te verkeerren, om te buigen, zoodat zij hun doel niet bereiken, maar doodloopen. Hij heeft misschien een schitterende redevoering gehouden, geweldige teekenen gedaan. Het wordt ons niet medegedeeld. Er staat alleen, dat hij tusschen Paulus en den stadhouder in ging staan, en doelbewust, satanisch gedreven, het welbehagen Gods wederstond. En nu wordt deze zaal van Sergius Paulus een geweldig strijdperk. Want hier is ook Jezus Christus. En Hij zegt: Ik neem dezen Sergius Paulus. Ik neem hem naar des Vaders welbehagen. Ik ga hem met geloof begiftigen. Ik ga hem roepen tot Mijn koninkrijk. Maar de Satan is ook hier. Hij heeft hier zijn sprekend orgaan in Elymas. En hij zegt: Gij krijgt hem niet. Ik laat hem niet los. Hij is van mij.

En wij staan hier bij het begin van het groote zendingswerk. Het gaat thans om de volheid der heidenen. Gods welbehagen gaat nu blinken als nooit te voren. Want ook de heidenen worden nu medeburgers der heiligen en huisgenooten Gods. En Sergius Paulus is de eerste, in wien zich dat welbehagen verheerlijken gaat. Dus — en dat wordt de groote vraag — kan hier in de zaal van den stadhouder dat welbehagen gebroken worden, van zijn effect beroofd worden? Kunnen hier de rechte wegen des Heeren verkeerd, omgebogen worden, zoodat zij hier op het eiland Cyprus niet verder kunnen? Dan zijn alle zendingsreizen van Paulus ijdel. Dan wordt de kerk niet geplant in Klein-Azië, in Europa, in de gansche wereld. Dat is de strijd, die zich hier plotseling ontwikkelt. Zooals de Satan door middel van de tovenaars van Egypte het welbehagen Gods trachtte te breken, toen de Heere Israël uit Egypte ging roepen, zoo weerstaat hij hier in Elymas datzelfde welbehagen, dat thans overal de gebondenen uit wil leiden tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods. En bij deze worsteling zijn wij allen betrokken. Want komt Sergius Paulus niet, dan komen wij ook niet. Breekt hier het welbehagen stuk op de kracht van het Satanisch verzet, dan overal. Kunnen hier de rechte wegen des Heeren omgebogen worden, dan overal. Met andere woorden: dan komt de volheid der heidenen nooit.

Maar zie, de wegen des Heeren zijn recht. Zij zijn „jasje“, recht-uit, recht afgaande op hun doel. Daar is geen enkele kracht, welke deze rechte wegen des Heeren weerstaan kan. En daarom zal Christus dezen tegenstander ook neerslaan. En daarom mogen

wij hier zingen: Gord, gord o Held, Uw zwaard aan Uwe zijde, Uw blinkend zwaard, zoo scherp gewet ten strijde; Vertoon Uw glans, vertoon Uw majesteit; Rijdt zegenrijk in Uwe heerlijkheid, Op 't zuivere woord der waarheid. Immers, Hem zijn de rechte wegen des Heeren toevertrouwd. En Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde. En Hij slaat dan ook dit kind der hel neer. En Elymas moet als een gebroken man de zaal verlaten. En de weg ligt open voor het welbehagen des Heeren. En de engelen zingen: des Heeren wegen zijn recht. Welbehagen zet zich door, bereikt zijn doel, overwint overal, waar Hij Zijn schreden richt, Jezus Christus, de Heere.

En dit is geschreven tot onze bemoediging. Het welbehagen is onoverwinnelijk. Het bereikt altijd zijn doel. Het offensief loopt nergens dood. Dus is de samenvergadering der Kerk gegarandeerd. Op het eiland Cyprus. Maar ook in het jaar onzes Heeren 1947. Als wij maar blijven bij de doctrina en disciplina der kerk, en onzen hals buigen onder het juk van Christus, dan zullen wij de samenvergadering der Kerk zien, dewelke is een eenige katholieke of algemeene Kerk, de heilige vergadering der ware christ-geloovigen. Wij zullen haar zien, hoezeer hel en satan woeden om het evangelie van zijn kracht te berooven, en de waarachtige en volkomen leer der zaligheid te verwoesten.

De volheid der heidenen en de volheid der Joden zal ingaan naar de rechte wegen des Heeren.

Dat werd reeds beslist op het eiland Cyprus.

v. d. B.

BRIEVEN VAN DE REIS

EERSTE IMPRESSIES.

Hudsonville, 1 Sept. 1947. De dag van gister was gekenmerkt, allereerst door de gedachtenis van Christus' opstanding. En voorts door den verjaardag van de Koningin der Nederlanden. En niet in de laatste plaats door de ontmoetingen met allerlei menschen. Men is hier dadelijk „thuis“. Trouwens, het eerste wat ik zag bij aankomst in de gastvrije woning van rev. B. Kok, was „De Reformatie“, en het eerste wat ik twee huizen verder opmerkte, was alweer „De Reformatie“. In enkele oogenblikken weet men dan weer, hoe klein de wereld is, en — hoe sterk de gemeenschap, die niet uit vleesch en bloed is.

Op verscheidene manieren brengen trouwens de laatste dagen daárvan de bewijzen. Eerst hadden we een zeer voorspoedige reis per auto naar West Point (waar alle groote amerikaansche generaals, wier namen we in den oorlog leerden spelen, hun opleiding genoten hebben, en waar we het meest de enorme kerk (chapel), die bij de officiële militaire gebouwen behoorde trof, en te denken gaf). Toen ging de tocht naar New Haven, waar de Yale-universiteit bezocht werd. Vandaar naar de Niagara-watervallen, waar we door een bootje tot vlak bij de kokende massa's gebracht werden en een eindje verder boven de bewogen rivier van rots tot rots per kabelbaan g zweefd hebben. Zoo kwamen we Zaterdag 30 Augustus ongeveer tegen het middaguur in Grand Rapids aan. Al was de „officiële“ aankomst in Grand Rapids bepaald op Dinsdag (iemand, die ons woordenboek kent, merkte op, dat ik dus tot Dinsdag voor wat Grand Rapids betreft, „ondergedoken“ was), we hebben toch, zóómaar versch van de reis, d.w.z. in hemdsmouwen, een bezoek gebracht bij ds Hoeksema.

We troffen hem op een ligstoel, in den tuin, omgeven door Mevrouw en kinderen.

Er ging toen heel wat in me om.